

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentivs,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Actvs Tertii

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

P H O R M I O

Neque mi in conspectum produit, ut saltem sciam,
Quid de hac re dicat, quid ue sit sententiæ,
Abi tu, uise redierit ne iam, an nondum, domum.

Ge. Eo. De. uidetis quo in loco res hæc fiet:

Quid ago? dic Hegio. He. ego Cratinum censeo,
Si tibi uidetur. De. dic Cratine. Cra. me ne uis?

Te. Cra. ego, quæ in re tuâ sint, ea uelim facias. mihi
De. sic hoc uidetur. quod te absente hic filius

Egit, restitui in integrum æquom est, & bonum:
He Et id impetrabis. dixi. De. dic nunc Hegio.

Ego sedulo hunc dixisse credo: uerum ita est,
Quot homines, tot sententiæ: suus cuique mos.
Mihi non uidetur, quod sit factum legibus,

Rescindi posse: & turpe inceptu est. D. dic Crito.

Cri. Ego amplius deliberandum censeo:

Res magna est. He. nunquid nos uis? D. fecistis probe:

Incertior sum multo, quàm dudum. Ge. negant

Rediisse. De. frater est expectandus mihi: is

Quod mihi dederit de hac re consilium, id exequar.

Percontatum ibo ad portum, quoad se recipiat.

Ge. At ego Antiphonẽ quærã, ut, quæ acta hic sunt, sciat
Sed eccum ipsum uideo in tempore huc se recipere.

ACTVS TERTII, SCENA PRIMA.

ANTIPHO, GETA.

A. Nimuero Antipho multimodis cum istoc
e animo uituperandus es.
Ita ne hinc abiisse, & uitam tutandam
dedisse

dedisse alijs tuam?

Alios tuam rem credidisti, quàm te, animaduersuros magis?

Nam, ut ut erant alia, illi certe consuleres, quæ nunc tuæ est domi:

Ne quid propter tuam fidem decepta pateretur mali: Cuius nunc miseræ spes, opesq; sunt in te uno omnes sitæ.

Ge. Equidem hec nos iam dudum hic te absentem incusamus, qui abieris.

An. Te ipsum quærebam. Ge. sed ea causa nihilo magis defecimus.

An. Loquere obsecro, quonam in loco sunt res & fortunæ meæ?

Nunquid patri subolet? Ge. nil etiam. An. ecquid spei porro est? G. nescio. An. ah.

Ge. Nisi Phædria haud cessauit pro te eniti. An. nihil fecit noui.

Ge. Tum Phormio itidem in hac re, ut in alijs, strenuum hominem præbuit.

An. Quid is fecit? Ge. confutauit uerbis admodum iratum patrem.

An. Heu Phormio. G. ego, quod potui porro. An. mi Geta, omnes uos amo.

Ge. Sic sese habent principia, ut dico: adhuc tranquilla res est:

Mansurusq; patrum pater est, dum huc adueniat.

An. quid eum? Ge. aiebat,

De eius consilio uelle sese facere, quod ad hanc rem attinet,

An. Quantus metus est mihi, uenire huc saluom nunc patrum Geta:

Nam, ut audio, per unam eius aut uiuam, aut moriar
sententiam.

Ge. Phædria tibi adest. An. ubinam? Ge. eccum à sua pa-
lestra exit foras.

ACTVS TERTII SCENA II.

PHAEDRIA, DORIO, ANTIPHO,
G E T A.

Ph. Orio, audi obsecro. Do. non audio. Ph. pa-
d rumper. Do. quin omitte me.

Ph. Audi, quod dicam. Do. at enim tædet iam
audire eadem millies.

Ph. At nunc dicā, quod lubenter audias. D. loquere, audio.

Ph. Nequeo te exorare, ut maneat triduum hoc? quò nunc
abis?

Do. Mirabar, si tu mihi quicquam afferres noui.

An. Hei, metuo lenonē, ne quid suo suat capiti. Ge. idem
ego metuo.

Ph. Non mihi credis? Do. hariolare. Ph. sin fidem do. Do.
fabulæ.

Ph. Fœneratum istuc beneficium tibi pulchre dices. Do. logi.

Ph. Crede mihi, gaudebis facto: uerum hercle hoc est. Do.
somnia.

Ph. Experire, non est longum. Do. cantilenā eandē canis.

Ph. Tu mihi cognatus, tu amicus, tu parens. Do. garrus
modo.

Ph. Adeo ne ingenio esse duro te, atque inexorabili,
ut neque misericordia, neque precibus molliri queas?

Do. Adeon' t. esse incogitantem atque impudētē Phædria,

Ut phaleratis dictis ducas me, & meam ductis gratis?

An. Miseritum est. Ph. hei ueris uincor. Ge. quàm similis uterque est sui?

Ph. Neque, alia Antipho cum occupatus esset solitudine, Tum esse hoc mi obiectum malum? An. ah, quid istuc autem est Phædria?

Ph. O fortunatissime Antipho. An. ego ne? Ph. qui quod amas, domi est;

Nec cum huiusmodi unquam usus uenit ut conflictares malo.

An. Mihi domi est? immo, quod aiunt, auribus teneo lupum:

Nam neque, ut amittam à me, inuenio, neque, uti retineam, scio.

Do. Ipsum istuc mihi in hoc est. A. eia, ne parum leno sies.

Nam quid hic confecit? Ph. hiccine? quod homo inhumanissimus:

Pamphilam meam uendidit. Ge. quid? uendidit? An. ain' uendidit?

Ph. Vendidit. Do. quàm indignum facinus, ancillam ære emptam suo.

Ph. Nequeo exorare, ut maneat, et illo cū ut mutet fidem, Triduum hoc, dum id, quod est promissum, ab amicis argentum aufero.

Si non tum dedero, unam præterea horam ne oppertus sies.

Do. Obtundis. An. haud longum est quod orat, Dorio: exoret, sine:

Idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, conduplicauerit.

Do. Verba istæc sunt. An. Pamphilam ne hæc urbe privari sines?

Tum tu præterea horum amorem distrahi poterin' pati?

Do. Neque ego, neque tu. Ge. dij tibi omnes id, quod est dignum, duint.

Do. Ego te complures aduersum ingenium meum menses tibi pollicitantem, & nil ferentem, flentem: nunc contra, omnia

Repperi, qui det, neque lacrumet: da locum melioribus.

An. Certe hercle, satis si comemini, tibi quidem est olim dies, quam ad dares huic, præstituta. Ph. factum. Do. num ego istuc nego?

An. Iam ne ea præterit? Do. non, uerum ei hæc antecessit. An. non pudet

vanitatis? Do. minime, dum ob rem. Ge. sterquilum. Ph. Dorio,

Ita ne tandem facere oportet? D. sic sum: si placeo, utere.

An. Siccine hunc decipis? D. immo enimvero Antipho hic me decipit:

Nam hic me huiusmodi scibat esse: ego hunc esse aliter credidi.

Iste me fefellit: ego isti nihilo sum aliter, ac fui.

Sed ut hæc sunt, tamen hoc faciam: cras mane argentum mihi

Miles se dare dixit: si mihi prior tu attuleris Phædrum,

Mea lege utar, ut potior sit, qui prior ad dandum est. Vale.

ACTVS TERTII, SCENA III.

PHAEDRIA, ANTIPHO, GETA.

Ph. Vid faciam? unde ego nunc tam subito huic

q argentum inueniam miser,

Cui minu' nihilo est? quod si hic potuisset
nunc exorarierTriduum hoc, promissum fuerat. An. ita ne hunc pa-
tiemur Geta

Fieri miserū, qui me dudum, ut dixi, adiurit comiter?

Quin, cum opus est, beneficium rursus ei experimur
reddere?Ge. Scio equidem hoc esse æquom. An. age ergo, solus ser-
uare hunc potes.Ge. Quid faciam? An. inuenias argentum. Ge. cupio:
sed, id unde, edoce.An. pater adest hic. Ge. scio: sed quid tum? An. ah, dis-
ctum sapienti sat est.Ge. Ita ne? An. ita. G. sane hercle pulchre suades: etiam
tu hinc abis?

Non triumpho, ex nuptijs tuis, si nil nanciscor mali,

Ni etiam nunc me huius quærerere caussa in malo iubeas
cruce?An. Verum hic dicit. Ph. quid? ego uobis Geta alienus
sum? Ge. haud puto:

Sed parū ne est, omnibu' quod nūc nobis succēset senex,

Ni instigemus etiam, ut nullus locū relinquatur preci?

Ph. Alius ab oculis meis illam ignotum abducet locum?

Hem,

P H O R M I O

Hem, dum igitur licet, dumq; assum, loquimini me
cum Antipho:

Contemplamini me. An. quamobrem? aut quidnam
facturus? cedo.

Ph. Quoquò hinc asportabitur terrarū, certū est persequi,
Aut perire. Ge. dij bene uortant, quod agas: pedetentim
tamen.

An. Vide, si quid opis potes afferre huic. Ge. si quid?
quid? An. quære obsecro,

Ne quid plus minus ue faxit, quod nos post pigeat Geta.

Ge. Quæro: saluos est, ut opinor: uerū enim metuo malum.

An. Noli metuere: una tecum bona, mala tolerabimus.

Ge. Quantum argenti opus est tibi? loquere. Ph. solæ tri-
ginta minæ.

Ge. Triginta? hui, percara est Phædria. Ph. istac uero ni-
lis est.

Ge. Age, age, inuentas reddam. Ph. o lepidum caput.
G. aufer te hinc. Ph. iam opus est.

Ge. Iam feres. sed opu' est mihi Phormionem adiutorem
ad rem hanc dari.

An. Præsto est: audacissime oneris quiduis impone, et feret:
Solutus est hō amico amicus. G. eamus ergo ad eum ocyus.

Ph. Abi uero: dic, præsto ut sit domi.

An. Nunquid est, quod mea opera uobis opu' sit? Ge. nil:
uerum abi domum, &

Illam miseram, quam ergo nunc intus scio esse exani-
matam metu,

Consolare: cessas? A. nihil est, æque quod faciã lubens.

Ph. Qua uia istuc facies? Ge. dicam in itinere: modo te
hinc amoue.

ACTVS

PHORMIO
ACTVS QVARTI SCENA II.

GETA.

Go hominem callidiorē uidi neminem,
Quam Phormionem. uenio ad hominem, ut
dicerem

Argento opus esse, & id quo pacto fieret:
Vix dum dimidium dixeram, intellexerat:
Gaudebat: me laudabat: quærebat senem:
Dijs gratias agebat, tempus sibi dari,
Vbi Phædræ se ostenderet nihilo minus
Amicum esse, quam Antiphoni. hominem ad forum
Iussi opperiri: eò me esse adducturum senem.
Sed eccum: quis est ulterior? at at at Phædræ
Pater uenit: quid pertimui autem bellua?
An quia, quos fallam, pro uno duo sunt mihi dati?
Commodius esse opinor duplici spe utier.
Petam hinc, unde à primo institui: is si dat, sat est:
Si ab hoc nil fiat, tum hunc adoriar hospitem.

ACTVS QVARTI SCENA III.

ANTIPHO, GETA, CHREMES,
DEMIPHO.

An. Xpecto, quam mox recipiat sese Geta.
e Sed patrum cum patre uideo astantem. hei
mibi,

Quam timeo, aduentus huius quò impellat patrem.
Ge. Adibo hosce: o noster Chremes. Ch. salue Geta.

Ge.